

Gustavo Dudamel

Segona de Mahler

Màrius Sampere,
“Ressuscitem”, *Subllum* (2000)

“Ressuscitem. Vol dir
continuar cercant
l’origen de l’ombra. Ombra vol dir
resurrecció.

On és?
On cau l’incendi? ¿Quina mena de flama ens evita el greix per mantenir-nos
freds, àngels?

La mort precedeix el pelegrí
i justament del silenci
parteix el manament: vine, vine!, tants cops
com vides perdudes.

El pols mesura les passes que s’allunyen,
la llum és
la llum que torna”

Programa

Palau 100
Dijous, 27.06.19 – 20h
Sala de Concerts

Chen Reiss, soprano
Tamara Munford, mezzosoprano
Orfeó Català i Cor de Cambra del Palau
(Simon Halsey, director)
Münchner Philharmoniker

Gustavo Dudamel, director

Gustav Mahler (1860-1911)
Símfonia núm. 2, “Resurrecció”

I. Allegro maestoso. Mit durchaus ernstem und feierlichem Ausdruck
(Amb expressió molt seriosa i solemne)

II. Andate moderato. Sehr gemächlich (Molt tranquil)

III. In ruhig fliessender Bewegung – Sehr gemächlich
(En un moviment reposat i fluent. Molt tranquil)

IV. Urlicht. Sehr feierlich aber schlicht. Nicht schleppen
(Llum originària. Molt solemne però senzill. Sense retenir)

V. In Tempo des Scherzo. Wild herausfahrend – Kräftig – Langsam.
Misterioso (En tempo d'scherzo. Fogós – Amb força – Lent. Misteriós)

Durada aproximada del concert: 80 minuts sense pausa

Comentari

Tots els melòmans guarden (guardem...) amb zel les seves epifanies musicals, és a dir la -fania (manifestació, aparició; un mostrar-se...) que es presenta de manera -epi (per damunt, sobre; en un estat superior...). No solament les guarden, sinó que les recorden, les comparteixen i intercanvien amb fogositat i plaer, i així, algunes peces han quedat marcades a la memòria per haver tingut aquest caire de revelació, aquesta manera particular d’haver-se mostrat que va fer que hom hi percebés quelcom de més...

Aquells moments “epifànics” destaquen perquè semblen permetre a un endinsar-se a fons en quelcom, o, simplement, el fan a un mateix de conèixer-se més, en la mesura que la música en qüestió et revela sentiments o estats d'ànim que mai no havies tastat. Si en voleu un exemple, recordo una amiga –gran amant de la música– que m’explicava que un dia qualsevol, escoltant el segon moviment del *Concert per a violí* de Brahms, va haver de deixar tot el que estava fent i es va deixar caure esbalaïda en una butaca, perquè de sobte va percebre una cosa “epifànica” que li va fer dir: “*Aquesta música soc jo!*”. Així de senzill.

No nego que aquestes experiències puguin esdevenir-se amb la pintura, l'escultura o altres arts o situacions viscudes, però no sé per quina estranya raó amb la música són especialment intenses i decisives. No em posaré a explicar aquí les meves (ja us he posat un exemple prestat), però si hi ha alguna música que s’entesta a ser-ne és la música de Mahler. Tampoc

no sé si a vós us ha passat, però de ben segur deveu conèixer algú que davant les simfonies mahlerianes reconeix haver fet un salt qualitatiu en l’escolta i la percepció estètica de la música. D’altres –més addictes i intensos– acaben decidint que Mahler regni al seu “panteó musical” personal... I diem això, a despit de Beethoven, atès que ja són molts els crítics i musicòlegs que accepten que –per a l’home modern– el corpus simfònic mahlerià supera la gran obra simfònica beethoveniana que es mantenia imbatible en temps i espai (poseu-hi aquí una emoticona de carona trista...). No volem entrar aquí en diatribes estètiques, però si parlem d’epifanies musicals i arravataments emocionals, Mahler sembla que els produeix en més quantitat que les simfonies beethovenianes. Hi insisteixo, preneu-ho amb compte i, si de cas, accepteu-ho per continuar dintre de la complicitat amb la qüestió...

Si volem ser més precisos, al divertit llibre de Norman Lebrecht titulat *Per què Mahler?*, la *Segona*

Simfonia hi pren una rellevància significativa. Lebrecht ens explica que després d’escoltar-ne un assaig amb la Filharmònica de Viena va haver d’anar cuita-corrents a la Musikvereinsaal perquè li deixessin acaronar el bust que Rodin va fer del músic. El mateix autor no es fa esperar i se n’autodemana el perquè, és a dir: per què Mahler ens afecta tant? Després ens explica que a

“La Segona Simfonia, “Resurrecció”, se’n diu així per la revelació que Malher mateix va tenir per a la composició del final de l’obra en assistir al funeral del cèlebre director Hans von Bülow.”

Leonard Bernstein, arran de la mort de J. F. Kennedy, només li va venir al cap la *Segona* per al funeral del president (també la va triar per celebrar la victòria el 1967 dels israelians sobre els egipcis, jordans i sirians). Rattle insisteix que la *Segona* va ser, als onze anys, “*la seva transfiguració total: el camí cap a Damasc*”. Però entre totes aquestes epifanies, la més cèlebre –i potser ja la coneixeu– és la del milionari Gilbert Kaplan, que als vint-i-tants anys va passar de la indiferència vers la música a quedar-ne “*absolutament trastornat*” després d’escoltar la *Segona*. Obsedit amb el tema, n’estudià el manuscrit original, assistí a classes de direcció i no va parar fins a poder dirigir-la en un concert privat davant l’FMI. Després en va comprar el manuscrit, el va continuar estudiant, hi detectà molts errors de la partitura impresa i, finalment, l’enregistrà el 1985 i el CD esdevingué tot un *best-seller*. I compte, la crítica no el va tractar pas malament, malgrat que alguns músics el van titllar d’impostor... Però això no és el que fa al cas, sinó per què Mahler produeix aquesta mena de trastorns. La resposta, per descomptat, ja l’hem donada. Però si no la recordeu, continueu llegint.

La *Segona Simfonia*, “*Resurrecció*”, se’n diu així per la revelació que Malher mateix va tenir per a la composició del final de l’obra en assistir al funeral del cèlebre director Hans von Bülow, que precisament havia rebutjat amb fúria el primer moviment “*Totenfeier*” (cerimònia de mort). Deia Mahler: “*l’estat d’ànim en què em trobava, pensant en el difunt, es corresponia exactament amb el de l’obra que em preocupava sense descans. En un moment determinat, el cor va entonar l’oda de Klopstock Resurrecció. Jo em vaig sentir il·luminat. Tot va esdevenir clar, per a mi. Només em restava transportar a la música aquella experiència*”.

Mahler –segons l’estudi psicoanalític i musical de T. Reik– “enterrava” el pare castrador...

Així doncs, el primer moviment transcorre com una marxa fúnebre plena d’una ràbia interior que et sacseja constantment. Malgrat moments idíl·lics, l’heroi simfònic mahlerià (sí, el “Tità” de la *Primera Simfonia*...), sembla que cau a terra després d’una lluita dura “*contra la vida i el destí*”. Al segon moviment –segons el biògraf mahlerià Henry-Louis de Lagrange–, podria semblar que el nostre heroi –ja mort, per descomptat...– feia una mena de mirada retrospectiva sobre la seva existència i, especialment, sobre els seus moments de felicitat. Tot aquí resulta graciós, lleuger: es balla a ritme del 3 per 4 d’un *ländler* plaent. A l’*scherzo*, la retrospectiva s’estableix en “*la crueltat de l’existència*” i seguint un ritme i temps monòtons hi ha humor i ironia, per alhora fanfares, crits de desesperació i la cloenda sinistra d’un cop de tam-tam. De sobte hi apareix un nen amb una roseta vermella a la mà sota una “*llum primigènia*” (*Urlicht*). Una estranya intimitat i tendresa de sentiment barrejada amb fosc i serietat converteixen el moviment en una falla infantil. Aquest nen (l'ànima de l'heroi, si voleu...) està decidit: “*Res no m’aturarà i vers Déu tornaré*”. La fe ingènua s’imposa, però al “Finale”, quan el Dia Final es desfermi, els crits, els precés, els ais i el xerric de dents esdevindran realment aterridors. En tres ocasions el Gran Missatger (corns i fustes en cadències triomfals) farà la crida. La terra tremola, la fanfara de terror torna i a poc a poc els diversos temes “Eternitat”, “Ascensió”, “Dies irae” s’organitzen com una marxa heroica i victoriosa. Després de set notes del *glockenspiel* tot queda preparat per a la revelació. Ja han expirat tots els ésser vivents, algun ocellet perdut voleteja i es fa la Gran Crida. Silencis sepulcrales... Cor, contralt i soprano inicien estances sonores sobre el tema “Resurrecció” fins que, al final, tots pugem “*cap a Déu*” (*zu Gott*), mentre l’orgue ens hi acompanya en *fortissimo*. Gran final de transcendència: “*morir per viure*”. Restem salvats.

Trieu vós l’epifania en el moment de la música que vulgueu o, més aviat, permeteu de ser escollit per ella. El trastorn que produeix aquesta música és inexplicable i la resposta sembla que és sempre la mateixa: hi ha quelcom que Mahler ens revela de nosaltres mateixos. Parem atenció a veure què ens descobreix aquesta vegada. Sort.

Carlos Calderón Urreiztieta
Doctor en humanitats i divulgador musical.

Aquell any...

1895

Música

La *Simfonia núm. 2* de Gustav Mahler s'estrena el 13 de desembre a la ciutat de Berlín, sota la direcció del mateix autor. El compositor treballava en aquesta simfonia ja des de l'any 1888. El sobrenom de "Resurrecció" ve donat per l'últim moviment, que es basa en l'*Oda a la resurrecció* de Friedrich Klopstock, i que Mahler va escoltar en el funeral del seu amic Hans von Bülow, mort l'any anterior.

Història

El polític i escriptor José Martí mor a conseqüència dels trets que rep de soldats espanyols. L'incident té lloc a Dos Ríos, un indret situat entre els rius Cauto i Contramaestre, a una mica menys de cent quilòmetres de Santiago de Cuba, a l'est de l'illa. Té 42 anys. Martí, fundador del Partit Revolucionari Cubà i un dels màxims impulsors de la independència d'aquell país, esdevé Héroo Nacional de Cuba.

Art

Té lloc la primera edició de la Biennal de Venècia, una de les mostres internacionals d'art contemporani més importants del món. El títol de l'edició inaugural és *I Esposizione Internazionale d'Arte della Città di Venezia*. A partir de l'any 1930 s'incorporaran noves disciplines artístiques a la mostra: música, cinema i teatre. El 1980 es farà la primera exposició d'arquitectura i l'any 1999 s'hi afegirà la dansa.

Cultura

L'escriptor anglès Herbert George Wells publica a Londres *The time machine* (La màquina del temps), la seva primera novel·la de ciència-ficció. El llibre, que assolirà un èxit immediat, es convertirà en una de les obres més emblemàtiques d'aquest gènere i se'n faran nombrosíssimes adaptacions. Després d'aquest títol i amb poc temps de diferència, Wells publicarà *L'illa del doctor Moreau*, *L'home invisible* i *La guerra dels mons*.

Ciència

Els germans Auguste i Louis Lumière patenten el *cinématographe*, un aparell que permet filmar i projectar imatges en moviment. El mateix any roden la seva primera pel·lícula, de poc més de 40 segons: *La sortida dels obrers de la fàbrica Lumière a Lió*. El nou invent arribarà a Catalunya al cap d'un any, quan els germans Lumière el presentaran a l'estudi fotogràfic Napoleon, a la Rambla de Santa Mònica de Barcelona.

Biografies

Chen Reiss,
soprano

Tamara Mumford,
mezzosoprano

Protagonista d'una notable carrera, ha captivat el públic amb *“una de les veus straussianes més perfectes que hom voldria”* («Font Classica»), *“una veu de brillantor d'argent i clara”* («Bachtrack») i *“amb un to atractiu i immaculat, a més d'un mestratge musical excel·lent”* («Opera News»).

Nascuda a Israel, es donà a conèixer internacionalment a la Bayerische Staatsoper, sota la direcció de Zubin Mehta. Ha actuat a la Royal Opera House Convent Garden, Théâtre des Champs Élysées, Teatro alla Scala, Semperoper Dresden, Deutsche Oper de Berlín, Staatsoper d'Hamburg, Nederlandse Opera, Maggio Musicale Fiorentino, Opera Philadelphía i Israeli Opera.

Els aspectes més destacats d'aquesta temporada i les següents inclouen el debut com a Susanna (*Le nozze di Figaro*) i Aennchen (*Der Freischütz*) a la Wiener Staatsoper, on tornarà com a Zdenka (*Arabella*), Marzelline (*Fidelio*) i Sophie (*Der Rosenkavalier*). A més, canta la *Simfonia núm. 2* de Mahler amb la Münchner Philharmoniker i Gustavo Dudamel en la gira actual per Europa, *Les estacions* de Haydn amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín amb Vladimir Jurowski, el rol solista dels *Salms de Chichester* de Bernstein i la *Simfonia núm. 4* de Mahler en el concert d'obertura de temporada de l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Praga i la *Simfonia núm. 3, “Kaddish”* de Bernstein amb la Filharmònica d'Israel i Ilan Volkov, respectivament.

Aquesta temporada torna a la Metropolitan Opera amb el cicle de L'Anell i actua en concert amb la Cleveland Orchestra, Chicago Symphony, Los Angeles Philharmonic i amb la Berliner Philharmoniker, tant a Berlín com en gira per l'Àsia. També debutarà a la Santa Fe Opera amb l'estrena mundial de *Ther thirteenth child*.

Llicenciada en el programa de desenvolupament de joves artistes Londemann del Met, hi ha participat en prop de 140 representacions, amb títols com ara *L'amour de loin*, *Anna Bolena*, *Rigoletto*, *Cavalleria rusticana*, *Nixon in China*, *The queen of spades*, *La flauta màgica* i *Wozzeck* amb Kaija Saariaho. Recentment, altres compromisos seus han estat *Tancredi*, *Aureliano in Palmira* i *Lucrezia Borgia* al Festival Caramoor; *Phaedra* de Henze, *The rape of Lucretia* i l'estrena mundial de *Yardbird* de Daniel Schnyder a la Philadelphia Opera i L'incoronazione di Poppea al Festival de Glyndebourne i els Proms de la BBC.

En concert i recital, ha treballat amb Gustavo Dudamel i Los Angeles Philharmonic en diverses gires pels Estats Units i Europa. També ha treballat amb la New York Philharmonic, Cleveland Orchestra, Chicago Symphony, Berliner Philharmoniker, Filharmònica de la Ràdio dels Països Baixos i al Hollywood Bowl i festivals de Ravinia i Tanglewood. En recital, ha actuat a Nova York per a la Marilyn Horne Foundation, Frick Collection i Metropolitan Museum of Art, i també a Filadèlfia per a la Philadelphia Chamber Music Society.

Orfeó Català

És un dels cors amateurs de referència del país. Amb més de 125 anys d'història, va ser fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal i vetllar per l'excel·lència artística de les seves interpretacions. Simon Halsey n'és el director titular, Pablo Larraz el sotsdirector i Josep Buform el pianista. Té la seu al Palau de la Música Catalana, declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO.

L'Orfeó ha interpretat les obres més representatives del repertori coral i ha protagonitzant primeres audicions al nostre país d'obres importants, com la *Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn.

Ha estat dirigit per primeres batutes internacionals: R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, Ch. Dutoit, L. Maazel, D. Barenboim, S. Rattle i G. Dudamel, entre d'altres. Els darrers anys ha debutat a la Konzerthaus de Viena, a la Sala Gulbenkian de Lisboa, ha protagonitzat una gira per Itàlia amb la Mahler Chamber Orchestra, dirigits per D. Gatti, i ha actuat a Londres en dues ocasions,

el 2015 al Royal Festival Hall de Londres i el 2017 al Royal Albert Hall debutant als Proms. L'octubre del 2017 va protagonitzar al Palau l'estrena europea de *Considering Matthew Shepard* de Craig Hella Johnson, sota la direcció de Simon Halsey.

L'Orfeó, juntament amb els cors de l'Escola Coral de l'Orfeó Català, va protagonitzar al Grec Festival de Barcelona 2018 l'estrena a l'Estat espanyol de l'òpera participativa *El monstre al laberint* de Jonathan Dove (música) i Alasdair Middleton (llibret), en versió catalana de Marc Rosich, sota la direcció de Simon Halsey, en una producció del Grec Festival i la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana.

La temporada 2018-19 l'Orfeó Català té compromisos internacionals rellevants, com la gira per la Xina en el marc del Shanghai International Arts Festival (octubre del 2018), o els concerts amb Gustavo Dudamel i la Münchner Philharmoniker al Palau de la Música Catalana, Madrid, Mallorca i Munic.

Cor de Cambra

És un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. Jordi Casas i Bayer en fou el director durant els primers 21 anys. Del setembre del 2011 al juny del 2016 Josep Vila i Casañas va ser-ne el director titular. I des del setembre del 2016 Simon Halsey n'assumeix el càrrec de director artístic i des del 2018 Xavier Puig el de director principal.

Als seus components se'ls exigeix un alt nivell vocal i artístic, aspectes que aporten al grup un potencial que el converteix en un cor de gran qualitat.

Ha estat dirigit per grans mestres, com René Jacobs, Marc Minkowski, Kent Nagano, Simon Rattle, Gustavo

Dudamel, Daniel Barenboim, Cristophe Rousset i Vladimir Jurowski. Des de l'any 2010 la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO).

Dels seus darrers compromisos internacionals, cal destacar el debut l'agost del 2017 als Proms de la BBC, un dels més grans festivals de música clàssica, que se celebra a Londres, i la gira amb Jean-Cristophe Spinosi i l'Ensemble Matheus el mes d'abril del 2018, amb concerts a Barcelona, Versalles i Lió. Destaquen igualment les recents col·laboracions amb els cantants Philippe Jaroussky i Mark Padmore i el director Daniele Gatti, així com un nou programa amb el director Simon Carrington durant aquesta temporada.

Münchner Philharmoniker

La temporada 2018-19 celebra el seu 125è aniversari. Fundada el 1893, ha estat dirigida per batutes de prestigi i ha enriquit la vida musical de Munic. Gustav Mahler dirigí la formació en l'estrena mundial de la *Simfonia núm. 4* i *Simfonia núm. 8*, mentre que el novembre del 1911, la de *Das Lied von der Erde* va dirigir-la Bruno Walter. Ferdinand Löwe va dirigir els primers concerts de Bruckner i establí aquest compositor com a tradició de l'orquestra, mantinguda després per Siegmund von Hausegger i Oswald von Kabasta.

Entre les seves fites figuren la primera gira amb el llegendari *Concert* de Bruckner, amb direcció de Sergiu Celibidache, pels Estats Units (etapa de Rudolf Kempe), el premi al millor programa de concerts de la temporada 2002-03, amb James Levine, de l'Associació Alemanya d'Editors de Música; el nomenament de Zubin Mehta com a primer director llorajat; els dos concerts pel centenari de l'estrena de la *Simfonia núm. 8* de Mahler a Munic, amb Christian Thielemann, que fou succeït per Lorin Maazel i n'ocupà el càrrec fins al seu traspàs el 2014.

Des de la temporada 2015-16 ocupa el càrrec de titular Valery Gergiev. I les gires han dut l'orquestra per tot Europa, com també al Japó, la Xina, Corea, Taiwan i els Estats Units. Els aspectes més destacats del repertori concebut per Gergiev inclouen cicles simfònics de Xostakóvitx, Stravinsky, Prokófiev i Rachmàninov, com també nous formats, com el festival MPHIL 360°. Els concerts són habitualment retransmesos en directe per ràdio i televisió. El setembre del 2016 va editar els primers CD amb el seu propi segell: MPHIL. Actualment la Münchner Philharmoniker i Valery Gergiev estan treballant en l'enregistrament de la integral de les *Simfonies* d'Anton Bruckner a l'església de l'abadia de Sant Florià.

Amb Spielfeld Klassik, la Münchner Philharmoniker ha desenvolupat un programa integral d'educació musical per a joves i grans, i prop de 35.000 persones assisteixen als més de cent cinquanta esdeveniments que ofereix cada any: es tracta de concerts per a nens, estudiants i joves, així com l'oportunitat d'assistir a assajos, demostració d'instruments musicals, etc.

Gustavo Dudamel, director

Nascut el 1981 a Barquisimeto (Veneçuela), captà l'atenció internacional en guanyar el Concurs Bamberger Symphoniker Gustav Mahler el 2004. Esdevingué director musical de la Simfònica de Göteborg durant el període 2007-2012 i actualment n'és director honorari. El 2012 es creà la Fundació Gustavo Dudamel, per promoure l'accés a la música com un dret humà i catalitzador per a l'aprenentatge, la integració i el canvi social.

La temporada 2018-19 Dudamel se centra en el centenari de la formació Los Angeles Philharmonic i de la seva primera dècada com el seu director musical i artístic. Així mateix, debutarà al Metropolitan amb Otello de Verdi, i oferirà gires amb les filharmòniques de Berlín i de Munic i amb la Mahler Chamber Orchestra, a més de la primera residència acadèmica a la Universitat de Princeton.

Convençut de l'educació musical i del desenvolupament social mitjançant l'art, ell mateix va viure'n l'experiència amb El Sistema, l'extraordinari programa d'immersió musical iniciat el 1975 per José Antonio Abreu. A l'inici del dinovè any com director musical de l'Orquesta Sinfònica Simón Bolívar, manté el seu compromís amb El Sistema a Veneçuela i dona suport a nombrosos projectes que s'hi inspirin arreu del món, com el Big Noise (Escòcia), Programa Superar (Viena), SerHacer (Boston) i El Sistema Sweden.

Ha aparegut en tres ocasions al programa *60 minuts* de la CBS i li van dedicar l'especial de PBS: *Dudamel: conducting a life*. Ha estat entrevistat per cadenes com la CNN, i en programes destacats, com *Conan*, *The late show* i *Sesame street*. Va fer un paper secundari a la guardonada sèrie d'Amazon Studio *Mozart in the jungle*, i amb membres de la YOLA esdevingué el primer músic clàssic a participar al Super Bowl Halftime Show, juntament amb grans estrelles del pop. El 2017 va ser el director més jove del Concert d'Any Nou de la Filharmònica de Viena, amb una audiència de més de seixanta milions de persones de noranta països. A petició personal de John Williams, va ser director convidat en la banda sonora d'*Star Wars: The Force awakens*; també ha gravat la banda de J. Newton Howard d'*El trencanous* (fins i tot amb una aparició esporàdica).

És un dels directors més guardonats de la seva generació: Medalla de Arte Páez (2018), en defensa i divulgació de les arts a Amèrica; l'Orde del Mèrit Artístic i Cultural Pablo Neruda, el Premio del Logro Cultural de la Sociedad de las Américas (2016) i el Premi a l'Enaltiment de la Música a la Societat atorgat per la Longy School of Music. El 2013 fou distingit com a músic de l'any per «Musical America» i votat com a membre de la Gramophone Hall of Fame, i el 2009 va ser considerat per la revista «Time» una les cent persones més influents del món.

FESTIVAL CASTELL PERALADA

El Somni d'una nit d'estiu

GUSTAVO DUDAMEL

MAHLER CHAMBER ORCHESTRA & FRIENDS
AMB LA PARTICIPACIÓ ESPECIAL DE MARÍA VALVERDE

El somni d'una nit d'estiu de MENDELSSOHN
Simfonia núm.1 en re major "Tità" de MAHLER

COR DE NOIES DE L'ORFEÓ CATALÀ
Bàia REIXACH, directora cor
Mercedes GANCEDO, soprano
Lidia VINYES-CURTIS, mezzosoprano
Alberto ARVELO, productor

10 AGOST

Nits que mai no oblidaràs

festivalperalada.com | T. 902 374 737

Patrocinat per
 ROLEX

Münchner Philharmoniker

Valery Gergiev, director musical
Zubin Mehta, director honorari

Violins I

Lorenz Nasturica-
Herschcowici, concertino
Julian Shevlin, concertino
Odette Couch, adjunt de concertino
Iason Keramidis, adjunt de concertino
Claudia Sutil
Philip Middleman
Nenad Daleore
Peter Becher
Regina Matthes
Wolfram Lohschütz
Martin Manz
Céline Vaudé
Yusi Chen
Florentine Lenz
Vladimir Tolpygo
Georg Pfirsch
Victoria Margasyuk
Clara Scholtes*
Thomas Hofer*
Gian Rossini**

Violins II

Simon Fordham, cap de secció
Alexander Möck, cap de secció
Ilona Cudek, adjunt cap de secció
Matthias Löhlein
Katharina Reichstaller
Nils Schad
Clara Bergius-Bühl
Esther Merz
Katharina Schmitz
Ana Vladanovic-Lebedinski
Bernhard Metz
Namiko Fuse
Qi Zhou
Clément Courtin
Traudel Reich
Asami Yamada
Johanna Zaunschirm
Carles Civera*

Violes

Jano Lisboa, solista
Burkhard Sigl, adjunt de solista
Gunter Pretzel
Wolfgang Berg
Beate Springorum
Konstantin Sellheim
Julio López
Valentin Eichler
Julie Risbet
Shira Majoni*
Yeseul Seo**

Violoncel·ls

Michael Hell, concertino
Floris Mijnders, solista
Stephan Haack, adjunt de solista
Thomas Ruge, adjunt de solista
Veit Wenk-Wolff
Sissy Schmidhuber
Elke Funk-Hoefer
Manuel von der Nahmer
Isolde Hayer
Sven Faulian
David Hausdorf
Joachim Wohlgemuth
Zoé Karlikow*
Shizuka Mitsui**

Contrabaixos

Slawomir Grenda, solista
Fora Baltacigil, solista
Alexander Preuß, adjunt de solista
Holger Herrmann
Stepan Kratochvil
Shengni Guo
Emilio Yepes Martinez
Ulrich von Neumann-Cosel
Umur Kocan
Zhelin Wen**

Flautes

Michael Martin Kofler, solista
Herman van Kogelenberg, solista
Burkhard Jäckle, adjunt de solista
Martin Belić
Gabriele Krötz, flauti
Anja Podpečan**

Oboès

Ulrich Becker, solista
Marie-Luise Modersohn, solista
Lisa Outred
Bernhard Berwanger
Kai Rapsch, corn anglès

Clarinets

Alexandra Gruber, solista
László Kuti, solista
Annette Maucher, adjunt de solista
Matthias Ambrosius
Albert Osterhammer, clarinet baix
Fidelis Edelmann**

Fagots

Raffaele Giannotti, solista
Jürgen Popp
Johannes Hofbauer
Jörg Urbach, contrafagot
Magdalena Pircher**

Trompes

Matias Piñeira, solista
Ulrich Haider, adjunt de solista
Maria Teiwes, adjunt de solista
Alois Schlemer
Hubert Pilstl
Mia Aselmeyer
Tobias Huber
Christina Hambach

Trompetes

Guido Segers, solista
Florian Klingler, solista
Bernhard Peschl, adjunt de solista
Markus Rainer
Nico Samitz
Andreas Aichinger**

Trombons

Dany Bonvin, solista
Matthias Fischer, adjunt de solista
Quirin Willert
Benjamin Appel, trombó baix
Ann-Catherina Strehmel**

Tuba

Ricardo Carvalhoso
Daniel Barth**

Timbales

Stefan Gagelmann, solista
Guido Rückel, solista

Percussió

Sebastian Förschl, solista
Jörg Hannabach
Michael Leopold
Felix Gödecke**

Arpa

Teresa Zimmermann, solista

Equip de l'orquestra

Matthias Ambrosius
Konstantin Sellheim
Beate Springorum

Director executiu
Paul Müller

Director de gestió i màrqueting-comunicació
Christian Beuke

Direcció artística
Manuel Bust, director
Claudia Frasch
Raphaela Roth

Gestió de l'orquestra
Jana Scheele

Director d'escena
Hans-Jürgen Schneider

Equip tècnic
Benno Guggenbichler
Ivan Zelic
Vitus Klotz
Jakob Karl

* amb contracte temporal
** membre de l'acadèmia de l'orquestra

Playlist

**Les *Simfonies* de Mahler són reivindicades
com un univers d'infinits detalls i curiositats.
Una biografia tràgica bolcada en música:**

Simfonia núm. 1, “Tità”

Doneu a Mahler una alegre cançó infantil i la convertirà en una marxa trista de gran impacte. Escolteu l'inici del tercer moviment: el popular *Frère Jacques*, en tonalitat menor (Re menor, la mateixa tonalitat del *Requiem* de Mozart), ens sacseja i colpeix. Berliner Philharmoniker, Claudio Abbado, DG

Simfonia núm. 2, “Resurrecció”

Mahler ens pinta la mort amb sons; el tercer moviment inclou un *crescendo* apocalíptic que es coneix com “el crit de la mort”. Tota l'orquestra hi participa fent que els instruments juguin amb el mateix dimoni. Barbara Hendricks, Christa Ludwig, New York Philharmonic, Leonard Bernstein, DG

Simfonia núm. 3

Aquesta *Tercera Simfonia* és un himne a la natura (i l'obra d'un geni). Obra èpica en sis temps plena de moments sublims. En el final ja no ens parla de la Terra, sinó del Cel: una de les millors seccions de la música orquestral escrita mai. Jessye Norman, Wiener Philharmoniker, Claudio Abbado, DG

Simfonia núm. 4

El segon moviment d'aquesta partitura és un “Scherzo” inspirat en una pintura del suís Arnold Böcklin: *Autoretrat amb la mort tocant el violí*. La melodia presentada pel violí porta la indicació “lustig” (alegre): una hipnòtica invitació envers la mort. Renée Fleming, Berliner Philharmoniker, Claudio Abbado, DG

Simfonia núm. 5

Obsessionat per la mort als dos primers moviments, Mahler ens regala un “Adagietto” que és una cançó d'amor del compositor envers la seva dona, Alma. En una carta d'Alma Mahler a Willem Mengelberg inclou un petit poema que Gustav Mahler li havia dedicat: “*De quina manera t'estimo, el meu raig de sol, / No ho puc dir amb paraules. / Només el meu desig, el meu amor i la meva felicitat / puc declarar amb angoixa*” Berliner Philharmoniker, Simon Rattle, EMI

Simfonia núm. 6

Els cops de martell del quart i darrer temps són els cops d'un destí tràgic per a Mahler. L'any següent després de cloure aquesta simfonia mor la seva primera filla, Marie Anna, la seva sogra també mor d'atac de cor a l'enterrament de la petita i el mateix Mahler és diagnosticat d'una fatal malaltia cardíaca. L'any més tràgic! Wiener Philharmoniker, Leonard Bernstein, DG

Simfonia núm. 7

En una simfonia de Mahler seria el darrer lloc on buscar el so d'una mandolina, però al quart moviment (“Nachtmusik II”) no només la hi trobem, sinó que també hi ha una guitarra. Klemperer figurava entre els assistents a l'estrena. Philharmonia Orchestra, Otto Klemperer, EMI

Simfonia núm. 8

Per la quantitat d'intèrprets necessaris per interpretar-la, es coneix com la “Simfonia dels Mil”. Aquesta va ser la darrera obra que es va estrenar en vida del compositor. Basada en l'himne per a la Pentecosta (*Veni Creator Spiritus*) i l'escena final del Faust de Goethe, Mahler ens parla de la redempció mitjançant el poder de l'amor. Bruno Walter, assistent de Mahler, en va preparar els vuit solistes, i entre els assistents a l'estrena hi havia Richard Strauss, Camille Saint-Saëns, Anton Webern, Thomas Mann i Leopold Stokowski. Studer, McNair, Rost, Von Otter, Lang, Seiffert, Terfel, Berliner Philharmoniker, Abbado, DG

Simfonia núm. 9

Mentre escrivia aquesta partitura colossal, Mahler ja sabia que la mort se li acostava ràpidament. Als primers compassos els violoncels toquen un ritme sincopat i senzill que es va repetint al llarg de tot el primer temps. Leonard Bernstein va suggerir que aquest ritme era la representació musical del propi batec del cor del compositor. Aquesta simfonia, tenyida per la mort, es va estrenar de forma pòstuma a Viena a càrrec de Bruno Walter. Wiener Philharmoniker, Bruno Walter, EMI

Simfonia núm. 10

Mahler va deixar inacabada la *Desena Simfonia* (de fet, només en va quedar acabat el primer temps, “Adagio”). Després de treballar-hi tot el 1910, moria l'any 1911. La darrera paraula que va pronunciar, amb un dit alçat en gest de dirigir una orquestra invisible, va ser: “*Mozart!*”. Alma Mahler, després de resistir-s'hi durant seixanta anys, hi va aixecar el veto i acceptà que Deryck Cooke en fes una reconstrucció a partir d'esbossos zelosament custodiats. Wiener Philharmoniker, Daniel Harding, DG

Discografia

Palau 100

G. Mahler: *Simfonia núm. 2, en Do menor, "Resurrecció"*

27.06.19

Eteri Gvazana, soprano. Anna Larsson, mezzosoprano. Orfeón Donostiarra. Orquestra del Festival de Lucerna. Claudio Abbado, director. Deutsche Grammophon.

Kate Royal, soprano. Magdalena Kožená, mezzosoprano. Cor de la Ràdio de Berlín. Berliner Philharmoniker. Warner Classics.

Barbara Hendricks, soprano. Christa Ludwig, mezzosoprano. Cor de Westminster. New York Philharmonic. Leonard Bernstein, director. Deutsche Grammophon.

Elisabeth Schwarzkopf, soprano. Hilde Rössl-Majdan, mezzosoprano. Philharmonia Chorus. Philharmonia Orchestra. Otto Klemperer, director. EMI.

Heather Harper, soprano. Helen Watts, contralt. London Symphony Orchestra and Chorus. Georg Solti, director. Decca.

Edith Mathis, soprano. Brigitte Fassbaender, contralt. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Rafael Kubelik, director. Audite.

Christine Schäfer, soprano. Michelle DeYoung, mezzosoprano. Wiener Singverein. Wiener Philharmoniker. Pierre Boulez. Deutsche Grammophon.

Ricarda Merbeth, soprano. Bernarda Fink, mezzosoprano. Netherlands Radio Choir. Concertgebouw Orchestra. Mariss Jansons, director. RCO Live.

Emilia Cundari, soprano. Mauren Forrester, contralt. Westminster Chorus. New York Philharmonic. Bruno Walter, director. Sony.

Silvia McNair, soprano. Jard van Ness. Ernst Senff Chor. Berliner Philharmoniker. Bernard Haitink, director. Philips.

Isabel Bayrakdarian, soprano. Lorraine Hunt, mezzosoprano. San Francisco Symphony Orchestra and Chorus. Michael Tilson Thomas, director. San Francisco Symphony.

Ileana Cotrubas, soprano. Christa Ludwig, mezzosoprano. Wiener Staatsoperchor. Wiener Philharmoniker. Zubin Mehta. Decca.

Anne Schwanewilms, soprano. Liba Braun, mezzosoprano. Bamberg Symphony and Chorus. Jonathan Nott, director. Tudor.

Enregistraments disponibles a Spotify
i altres serveis i plataformes de música digital

Selecció a càrrec de Javier Pérez Senz,
periodista i crític musical

Palau de la Música Catalana Temporada 2019–20

On la música *et* transforma

Gustavo Dudamel, Jörg Widmann, Esa-Pekka Salonen,
Integral de Simfonies de Beethoven amb Sir John Eliot Gardiner,
Anne-Sophie Mutter, Lang Lang, Joyce DiDonato,
Yuja Wang, Isabelle Faust, Grigory Sokolov, Christian Gerhaher,
Carolyn Sampson, Benjamin Appl, Khatia Buniatishvili,
François-Xavier Roth, Steven Isserlis, Cecilia Bartoli,
Philippe Jaroussky, Les Passions de Bach amb Philippe Herreweghe,
Oratori de Nadal amb Jordi Savall i molt més!...

Abonaments, packs a mida
i entrades ja a la venda

Consulta tota la programació a www.palaumusica.cat
Descomptes per a menors de 35 anys, grups i packs a mida d'entrades.

Més informació:
93 295 72 07 | taquilles@palaumusica.cat

Textos

Gustav Mahler (1860-1911):
Simfonia núm. 2, “Resurrecció”

Urlicht
Textos de *Des Knaben Wunderhorn*

Alt
O Röschen rot!
Der Mensch liegt in grösster Not!
Der Mensch liegt in grösster Pein!
Je lieber möchte ich im Himmel sein!
Da kam ich auf einen breiten Weg,
Da kam ein Engelein und wollt mich abweisen.
Ach nein, ich liess mich nicht abweisen!
Ich bin von Gott und will wieder zu Gott!
Der liebe Gott wird mir ein Lichtchen geben,
Wird leuchten mir bis in das ewig selig Leben.

Auferstehn
Textos de Friedrich Klopstock

Chor und Sopran
Auferstehn, ja auferstehn wirst du,
Mein Staub, nach kurzer Ruh.
Unsterblich Leben wird, der dich rief, dir geben.
Wieder aufzublühn wirst du gesät!
Der Herr der Ernte geht und sammelt Garben
Uns ein, die starben.

Alt
O glaube, mein Herz, o glaube:
Es geht dir nichts verloren!
Dein ist, ja dein, was du geseht.
Dein, was du geliebt, was du gestritten!

Sopran
O glaube, du wardst nicht umsonst geboren,
Hast nicht umsonts gelebt, gelitten!

Chor und Alt
Was entstanden ist, das muss vergehen,
Was vergangen, auferstehen!

Llum originària
Textos d’*El corn meravellós de l’infant*

Contralt
Oh petita rosa roja!
L’home viu en la necessitat més gran!
L’home viu en la pena més gran!
Com preferiria jo trobar-me ja al cel!
Caminava per un ample camí,
quan vingué un angelet i em volgué rebutjar.
Ah no, no em vaig deixar rebutjar!
Jo soc de Déu i a Déu vull retornar!
El bon Déu em donarà una petita llum
que m’il·luminarà fins a la benaurada vida eterna.

Resurrecció

Cor i soprano
Ressuscitaràs, sí, tu ressuscitaràs,
cendra meva, després d’un curt repòs!
Aquell que t’ha cridat et donarà vida immortal.
Has estat sembrada per tornar a florir!
Arriba el Senyor de la collita i recull les garbes
dels que moren.

Contralt
Oh, tingues fe, cor meu, tingues fe:
no hi ha res que tu hagis perdut!
És teu, sí, allò que anhelaves.
És teu el que has estimat, allò pel que lluitaves.

Soprano
Oh, creu, que no vas néixer en va,
que no has viscut ni lluitat inútilment.

Cor i contralt
El que ha estat creat, ha de morir;
allò que ha mort, ressuscitarà!

Hör auf zu beben! Bereite dich!
Bereite dich zu leben!

Sopran und Alt
O Schmerz, du Alldurchdringer!
Dir bin, o Tod, du allbezwinger, ich entrungen!
Nun bist du bezwungen!
Mit Flügeln, die ich mir errungen,
In heissem Liebestreben werd ich entschweben
Zum Licht, zu dem kein Aug gedrungen.

Chor
Mit Flügeln, die ich mir errugen...
Werde ich entschweben.
Sterben werd’ich, um zu leben!
Auferstehn, ja auferstehen wirst du,
Mein Herz, in einem Nu!
Was du geschlagen, zu Gott wird es dich tragen!

No sofreixis més! Prepara’t!
Prepara’t per viure!

Soprano i contralt
Oh dolor, que tot ho penetres!
Oh mort, que tot ho domines, he fugit de tu!
Ara has estat vençuda!
Amb les ales que jo he conquerit,
m’elevant amb un ardent impuls amorós
vers la llum que cap ull no ha contemplat.

Cor
Amb les ales que jo he conquerit,
m’elevant.
Jo moriré per viure!
Ressuscitaràs, sí, ressuscitaràs,
cor meu, en un instant!
Tot el que has sofert et portarà cap a Déu!

Mecenes Protectors

Mecenes d'Honor

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Aenor – Armand Basi – Bagués-Masriera Joiers – Bankia – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms ETT S.L.U. – Fundació Antiques Caixes Catalanes BBVA/CX – Fundació Caixa d'Enginers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Samsung Electronics Iberia S.A.U. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Serunió – Yamaha Music Europe

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Diagonal Inversiones Capital AV, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc, Elvira Abril, Pere Armadàs Bosch, Rosamaria Artigas i Costajussà, Marta Barnes, professor Rafael I. Barraquer Compte, Mariona Carulla Font, Lluís Carulla Font, Carlos Colomer Casellas, Isabel Esteve Cruella, Josep Ferrer Sala, Pere Grau Vacarissas, Maria José Lavin Guitart, Horaci Miras Giner, Anna Saura Miarnau, Jordi Miarnau Banús, Juan Manuel Soler Pujol, Daniela Turco, Joan Uriach Marsal.

També et pot interessar...

Estiu al Palau
Dimarts 23.07.19–20h
Dimecres 24.07.19–20h
Sala de Concerts

The Circa Ensemble,
contemporary circus
Yaron Lifschitz, concepte i
director d'escena
**Yaron Lifschitz i Richard
Clarke**, il·luminació
**Libby McDonnell i Anna
Handford**, disseny de vestuari
Jason Organ, director tècnic
Hans Jorg Mammel, tenor
Jordi Masó, piano
Miquel Villalba, piano

Obres de Schubert, Lewis i
Stravinsky

Preus: 20, 25 i 30 euros

Palau 100
Dilluns, 07.10.19–20h
Sala de Concerts

Philharmonia Orchestra
Esa-Pekka Salonen, director

G. Mahler: *Simfonia núm. 9, en Re
major*

Preus: 35, 50, 80, 100 i 175 euros

Palau 100+
Dimarts, 14.04.20–20h
Sala de Concerts

Orfeó Català
**Cor de Cambra del Palau de
la Música Catalana**
Mahler Chamber Orchestra
Alberto Arvelo, director
d'escena
Gustavo Dudamel, director

L. van Beethoven: *Fidelio*, op. 72
(versió semiescenificada)

Preus: 35, 50, 80, 110 i 200 euros